ଭାରତୀୟ ଜନସଂଚାର ସଂସ୍ଥାନ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ
ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ୨୦୧୬
ସାମ୍ବାଦିକତାରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଡିପ୍ଲୋମା (ଓଡ଼ିଆ)

ସମୟ-୨ ଘଣ୍ଟା | ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ୮୫

ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ୨୫୦ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧. ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖନ୍ତୁ: ୧୫

 କ. ଦେଶରେ ଉତ୍କଟ ଜଳାଭାବ

କିମ୍ବା

ଖ. ଆଧାର କାର୍ଡ ଯୋଜନା

୨. ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ: ୧୫

କ. ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ: କେରଳ କିମ୍ବା ତାମିଲନାଡୁ

କିମ୍ବା

ଖ. ବିଷୟ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ବାଦପତ୍ର କିପରି ଭାବେ ଇଂରାଜୀ, ହିନ୍ଦୀ କିମ୍ବା ବଂଗଳା ଭାଷାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରଠୁଁ ଭିନ୍ନ?

୩. ଟିପ୍ପଣୀ ଦିଅନ୍ତୁ: ୧୫

କ. ଜୁଡ଼ିସିଆଲ୍ ଆକ୍ଟିଭିଜମ୍

କିମ୍ବା

ଖ. ଶିଳ୍ପ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଦରକାର

୪. ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟରୁ ଯେକୌଣସି ୧୦ଟି ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୦ ଶବ୍ଦ ଭିତରେ । ୦୨

କ. ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ

ଖ. ୟୁ.ଏନ୍.ଡି. ପି.

ଗ. ଆକାଶବାଣୀ କଟକ

ଘ. ସାତକୋଶିଆ

ଙ. ରିଓ ଅଲମ୍ପିକ୍ସ

ଚ. ବିସିସିଆଇ

ଛ. କବି ଜୟଦେବ

ଜ. ଇମ୍ରାନ୍ ଖାନ୍

ଝ. ଆଇଏସ୍ଆଇଏସ୍

ଞ. ହ୍ୱାଟ୍ସ୍ ଆପ୍

ଟ. ମୋ ପୋଖରି ଯୋଜନା

ଠ. ନୀତି ଓ ନିୟମ

ଡ. ଇଲିଆନା ଚିତାରିସ୍ତି

ଢ. ସୌର ଶକ୍ତି

ଣ. ସିଆର୍‌ପିଏଫ୍

collegedunia.com India's largest Student Review Platform

୫. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରି ୧୦୦ ଶବ୍ଦ ଭିତରେ ଲେଖନ୍ତୁ । ୧୦

ସାହିତ୍ୟର ଭାଷା ଓ ସମ୍ବାଦର ଭାଷାରେ ଫରକ୍ ମଧ୍ୟ ପରିସୀମାର ବ୍ୟାପ୍ତିରେ । ସାହିତ୍ୟର ଭାଷା ଲେଖକର ମର୍ଜି ବା ଲେଖାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ କଥ୍ୟ, ଆଞ୍ଚଳିକ, ଧ୍ରୁପଦୀ-ଯାହା ହେଲେ ହୋଇପାରେ । ଗୋଟିଏ ଲେଖାରେ ତିନି ଚାରି ଧରଣର ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ବାଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମ୍ବାଦିକର ସେତେ ସ୍ୱାଧୀନତା ନାହିଁ । ତା ଭାଷା ଯେତେ ସମ୍ଭବ ସରଳ ଏବଂ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ବୋଧଗମ୍ୟ ହେଲା ଭଳି ଦରକାର । କୁଆକୁ ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ବାୟସ ବୋଲି ଲେଖି ଦେବ, ହେଲେ ସାମ୍ବାଦିକଟିଏ ଖବର ଲେଖିବା ବେଳେ ତାହାକୁ ସବୁବେଳେ କୁଆ ହିଁ ଲେଖିବ । ଭାଷାର ବ୍ୟବହାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମ୍ବାଦିକଟିଏ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କଥା ବିଚାରକୁ ନେଇଥାଏ । ତାହା ହେଲା- ସେ ଯାହା ଲେଖୁଛି, ତାକୁ ତାର ସବୁ ପାଠକ ବୁଝି ପାରିବେ ତ । କିନ୍ତୁ ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ସୃଜନାତ୍ମକ ଲେଖା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାଷାର ବ୍ୟବହାର ବେଳେ, ପାଠକ ବୁଝିବେ କି ନାହିଁ- ସେ କଥାଠୁଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଲେଖା ପାଇଁ କେଉଁ ଭଳି ଭାଷା ଏବଂ ଶୈଳୀ ଅଧିକ ଜରୁରୀ ତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥାଏ । ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଭାଷା ଗତିଶୀଳ, ଫ୍ଲୁଇଡ୍ ହୋଇଥିବା ନିହାତି ଦରକାର । ହେଲେ ସାହିତ୍ୟର ଭାଷା କନଟେକ୍ସଟର ଦାବି ଏବଂ/କିମ୍ବା ଲେଖକର କ୍ଷମତା ଓ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ନିରୂପିତ ହୁଏ । ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖକର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶୈଳୀ ରହିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ବାଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଞ୍ଛନୀୟ ବିଷୟ ହେଲା ସଂପୃକ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ବା ଗଣମାଧ୍ୟମର ନିଜସ୍ୱ ଶୈଳୀଟିଏ । ସେଠି ଗୋଟିଏ ଖବର ଯେଉଁ ସାମ୍ବାଦିକ ଲେଖନ୍ତୁ, ବା ଯେଉଁ ସହ-ସଂପାଦକ. ସମ୍ପାଦିକା ସମ୍ପାଦନା କରନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ତାହା ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ନିଜସ୍ୱ ଶୈଳୀ ହେଲେ ଭଲ । ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସମସ୍ତ ଲେଖା (କେବଳ ଖବର, ସମ୍ପାଦକୀୟ, ସ୍ତମ୍ଭ, ଡାଇରୀ ବା ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେଖା ନୁହେଁ)ର ଶୈଳୀରେ ପ୍ରାୟ-ସମତା ବା ୟୁନିଫର୍ମିଟି ରହିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା ଆଦୌ ବାଞ୍ଛନୀୟ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଚାଲୁ ବା କଥିତ ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଦରକାର କାହିଁକି ? ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ଅମିତାଭ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ମତରେ, କଥିତ ଭାଷା ଆମ ମୁହଁର, ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବହାରର ଭାଷା । ସମ୍ବାଦରେ ତାର ପ୍ରତିଫଳନ ଆବଶ୍ୟକ । କଥାତ ଭାଷାର ଅର୍ଥ ଚଟୁଳତା ନୁହେଁ । କ୍ରିୟା ପଦ ଓ ସର୍ବନାମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହିଁ ସାଧୁ ଓ ଚଳିତ ଭାଷାର ପ୍ରଧାନ ପାର୍ଥକ୍ୟ । ସାଧୁରୀତିରେ କ୍ରିୟାପଦ ଓ ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘତର । ସମ୍ବାଦକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଖବର କଥିତ ରୀତିରେ ହିଁ ଲେଖାଯିବା ଦରକାର ।

୬. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖବରଟିକୁ ଇଂରାଜୀରୁ ଓଡ଼ିଆକୁ ଅନୁବାଦ କରନ୍ତୁ । ୧୦

Contribution of nursing professionals critical in nation's healthcare goals, says President

The President of India, Shri Pranab Mukherjee presented the National Florence Nightingale Awards to nursing personnel today (May 12, 2016) on the occasion of International Nurses Day at Rashtrapati Bhavan.

Speaking on the occasion, the President said nursing professionals are the backbone of the healthcare system. Nurses play a vital role in all aspects of healthcare, be it national health campaigns like polio eradication, mid-wife services and community education. Their level of commitment and care are much valued in both urban and rural areas, including remote areas of the country. Their contribution is critical in the achievement of the nation's healthcare goals. Their inputs into health sector policies are equally important for they help in creating the necessary supportive work environment for their practice.

The President said emerging global threats such as microbial resistance, new pandemics, infections, and natural disasters have added to the pressure and demands on healthcare services. The services of nurses are crucial for a response system that a government creates to meet these challenges. Nursing personnel in our country are increasingly better educated and well-trained. They are now more adept at communicating with patients, and connecting with citizens, communities and policy makers. In the next fifteen years or so, the nature of their services will undergo significant change. Training and capacity building in this field will require new levels of innovation and leadership. Yet, one thing will endure. And that is, the premium all communities in the world place on the sensitivity, empathy and humanity of Indian nurses.

***

collegedunia.com
India's largest Student Review Platform